



Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları

Yayın No: 1211

Peygamberler Bize Ne Söyler?

Yazar: Seca Öztürk

Yayın Koordinatörü: Murat Aydemir

Resimleyen: Zeynep Yeşilmen

Kapak ve İç Tasarım: Tuncay Avşar

1. Baskı Eylül 2023, Ankara, 5.000 adet

ISBN 978-625-4283-30-7

Sertifika No: 48058

© Bütün yayın hakları Türkiye Diyanet Vakfı'na aittir.

Bu eser, Türkiye Diyanet Vakfı Yayın Matbaacılık Ticaret İşletmesi Yönetim Kurulu'nun 18.08.2023 tarih ve 180 sayılı kararı ile basılmıştır.



YAYIN MATBAACILIK TİC. İŞLETMESİ
BASİMEVİ | PRINTING HOUSE

Ostim OSB Mah. 1256 Cadde

No:11 Yenimahalle / ANKARA

0312 354 91 31 (pbx) - 0312 354 91 32

bilgi@tdv.com.tr

içindekiler

1	Hız. Âdem
9	Hız. İdris
15	Hız. Nuh
21	Hız. Hud
27	Hız. Salih
35	Hız. İbrahim
41	Hız. İsmail
47	Hız. Lut
55	Hız. İshak
61	Hız. Yakup
67	Hız. Yusuf
75	Hız. Eyyüp
81	Hız. Şuayp
87	Hız. Musa ve Hız. Harun
101	Hız. Davud
107	Hız. Süleyman
115	Hız. Zülkifl
121	Hız. İlyas
129	Hız. Elyesa
135	Hız. Yunus
141	Hız. Zekeriyya
149	Hız. Yahya
155	Hız. İsa
165	Hız. Muhammed

Ön Söz

Ol deyince olduran Allah'a sonsuz şükürler olsun!
İmkânların bittiği anda imanın tükenmez bir imkân olduğunu bizlere gösteren Rahman'a hamdüsenalar olsun.
İyi ki Rabbimiz var! O, bize annemizden, babamızdan hatta şah damarımızdan bile daha yakın.
O, bize hiç küsmedi. O, bizden umudu hiç kesmedi.
Günahımızı, şükürsüzlüğümüzü bir kez olsun yüzümüze vurmadı, incitmedi.

Aklımızdan, kalbimizden zaman zaman geçen kötü düşünceleri, bilerek bilmeyerek yapıp ettiğimiz hataları, kusurları önümüze bir bir sayıp dökmedi.

İnsanlar yaptıkları iyilikleri tek tek sayarlarken birbirlerine, kullarına sayısız rızık ve lütuf ihsan eden Yüceler Yücesi, verdiği hadsiz nimetleri bir kez olsun başımıza kakıp geri istemedi.

Açtığımız elleri hiçbir zaman boş çevirmedi, nankörlüğümüzü cezalandırmadı, nimetini kesmedi, bizi hiç kimseye muhtaç etmedi. İçimizdeki hasete, fesata, günaha rağmen bizi hep sevdi hep sevindirdi.

İşte o yüzden O'na kul olmak dünyanın en büyük nimeti. O'na kul olabildiğimiz için şükretmek, teşekkür etmek kulun en önemli vazifesi...

Hayatı O'nun adına yaşamak, her nefesi O'nun için almak ve vermek, her adımı O'nunla atmak ve yol almak, yolcu olmak...

Ne garip şu insanoğlu değil mi sevgili canlar? Başına gelen bela ve musibetlerden ders almaz. Allah'ı her unuttuğunda, yolunu her şaşırduğunda karanlıklar içinde kalır da yolunu aydınlatanın sadece ve sadece O olduğunu bir türlü hatırında tutmaz. Unutmak insana mahsus bir özellik. İnsan bir yıl öncesini, bir ay hatta bir gün, bir saat öncesini bile unutabilir, aklında tutamayabilir. Uzun zamandır görmediği arkadaşlarını, sevdiklerini, yakınlarını da belki

hatırlayamayabilir. Ama kendisine annesinden, babasından hatta kendisinden bile yakın olan bir varlığı unutmaması size de çok garip gelmiyor mu? En ufak bir hediye aldığı anda veren ele teşekkür eden, en küçük bir iyiliğe mutlu olabilen bir insana ne oluyor ki alıp verdiği nefesten tutun yaşamındaki her şeyi kendisine borçlu olduğu Rabbine karşı kayıtsız ve nankör olabiliyor? Onun bu nankörlüğü karşısında Rabbi ne yapıyor peki? İnsanlar gibi cezasını hemen mi kesiyor, ondan yüz mü çeviriyor? “Ne hâlin varsa gör!” diye ondan vazgeçiyor mu?

Hayır elbette. O, bunların hiçbirisini yapmıyor. Son nefesine kadar kulundan ümidini kesmiyor. Onu hemen cezalandırmıyor, verdiği onca nimete nankörlüğünü başına kakmıyor, karanlıklar içinde debelenmesine, yok olup gitmesine razı olmuyor. Yeniden ve yeniden düştüğü yerden kalkması ve doğrulması için ona rahmet elini uzatıyor. Elçilerini göndererek kurtulması için sebepler yaratıyor, merhamet ve şefkat kapılarını sonuna kadar açıyor. Başını dara düşen, rahatını ve huzurunu kaybedip bazen hastalıkla bazen kıtlıkla kimi zaman da türlü türlü sıkıntılarla imtihan olan insan; dar gününde, zor zamanında el açıp yalvardığı Rabbini ne hikmetse iyi gününde, mutlu anında unutmuyor, hatırlamıyor.

Hız. Âdem’den Hız. Muhammed’e kadar gönderilen bütün peygamberlerin ortak mücadelesinin adı bu işte: Allah’ı hatırlatmak. Hiç bıkmadan, usanmadan “insana şah

damarından yakın olanın” varlığını fısıldamak, O’nun yolundan başka bütün yolların çıkmaz olduğunu, tek kurtuluşun “sırat-ı müstakim” olduğunu sürekli ve sürekli vurgulamak, hatırlatmak. O nedenle isimleri farklı olsa da gönderilen her peygamberin hikâyesi aynı aslında. İnsanı değil unutkanlığını tedavi etmek; aklına, yüreğine, dünyasına ve ahiretine ışık tutup aydınlatmak.

Rabbimizin şefkat ve merhamet sıfatlarının en güzel yansıtcısıdır peygamberler. Son nefeslerine kadar durmadan, dinlenmeden, yorulmadan; bir kişi için bile olsa hidayete vesile olma umuduyla çalıştı onlar. İnsanları hakka ve hakikate davet ettiler. Kimi zaman hakaretlere, aşağılanmalara kimi zaman yalan ve iftiralara hatta bazen de işkencelere maruz kaldılar, yine de kutlu davalarından asla geri adım atmadılar. Çünkü insanın tek başına kendi gemisini kurtarması yetmiyordu. Bana dokunmayan yılan bin yaşasın düşüncesi ile yaşamak, yaşamak değildi. Gördüğünü göstermek, bildiğini bildirmek gerekirdi. Yolun sonunda cennet gibi sonsuz bir güzellik varken ısrarla cehenneme gitmeyi dilemek de neydi?

Uyuyan bir iyi olmak asla yeterli değildi; uyuyanları uyardırmak, yolunu kaybedenleri uyarmak iyi Müslüman olabilmenin en büyük kriteri idi. İşte bunun için gecelerini gündüzüne kattı onlar, sadece kendi gelecekleri değil bütün insanlığın kurtuluşu için çalışıp çabaladılar. Kalpleri fethetmek, kentleri fethetmekten daha kıymetliydi.

Allah'ın dinini yüceltmek ve yaymak dünyanın en kıymetli hazinesi idi.

Sayırsız peygambere sahne olmuştu insanlık tarihi. Karanlıklar içinde kalmış insanlığa nur, kaybolan değerler girdabında boğulan toplumlara huzur taşıdı onlar. Ağladıkça dünya, yüzünü güldüren hep onlar oldu: Peygamberler. Hz. Âdem'den Hz. Muhammed'e kadar bütün peygamberler hayat suyu taşıdılar insanlığa. Dağların bile kabul etmediği vazifeyi yılmadan usanmadan yerine getirdiler.

Yüce Rabbimizin kullarına gönderdiği her peygamber, bizim için bir işaret taşı hükmündedir. Rotamızı her şaşırduğumuzda, yolumuzu her kaybettiğimizde, "Bakın bu güzergâh yanlış, bizim kavimlerimiz de bu sokaklarda oyalandıkları için yollarını şaşırıldılar, helak edilenlerden oldular. Ama siz iş işten geçmeden bizim gösterdiğimiz, menzili Allah olan yola girin ve anlam yolculuğunuzu başlatın!" demektedirler.

Kâinat sarayına yapacağımız bu yolculukta bize yol gösterecek, seyahatimizin kolay geçmesi için yardımcı olacak, yolculuğun rahmet ve zahmetlerini bize öğretecek hayat kılavuzlarımızla tanışmaya ne dersiniz? Bu anlamlı ve heyecanlı yolculukta bana eşlik etmek istemez misiniz?

O hâlde buyurun, kahramanlar diyarına gidiyoruz... Kur'an kıssalarının baş kahramanları olan yirmi beş peygamberin

yaşadıkları devirlere yolculuğa çıkıyoruz. Onların hikâyelerinde kendi hikâyelerimizi okuyacak, onların evrensel mesajlarına kulak vererek “Peygamberler Bize Ne Söyler?” diyecek, kendi hikâyelerimize hayat kodları taşıyacağız.

Son Peygamber’e gelen ilk emrin “Oku!” olmasının nedenini hiç düşündük mü?

“Yaratan Rabbinin adıyla oku!”

Bir alaktan yaratılan insanın eşref-i mahlukat derecesine ulaşmasının sırrı işte bu ayette gizli: “Oku!”

Ama sadece kitabı, defteri değil; kendimizi, yaratılışımızı, dünyaya geliş amacımızı, nereden gelip nereye gittiğimizi, kısacası içimizdeki ve dışımızdaki bütün mucizeleri okumakla başlayacağız bu seyahate.

Mucizeleri sadece balıkta, ateşte, deveye aramaya gerek yok. Mucize, aslında hepimizin içinde... Yeter ki okuyalım ve yolculuğun ilk şartının okumak olduğunu asla unutmayalım.

“Kişi, sevdiği ile beraberdir.” buyuruyor Sevgili Peygamberimiz.

Ahirette kiminle, kimlerle birlikte olmak istiyorsak dünyada da sevdiğimiz onlar olsun sevgili canlar.

O hâlde çevirelim gözümüzü ve gönlümüzü o mübarek aynalara; sevgiyi, dostluğu, kardeşliği, hoşgörüyü, barışı, güveni, dürüstlüğü, sadakati, emaneti, muhabbeti

o aynalarda izleyelim! Modelimiz, yıldızımız, güneşimiz, rehberimiz, öğretmenimiz hep onlar olsun! Peygamberler! “Allah’ım bana seni sevmeyi, seni sevenleri sevmeyi ve beni sana yaklaştıracak şeyler sevmeyi nasip eyle!”

Âmin!

Yolun da yolcunun da yolculuğun da sahibi olana ve yolculuğumu başlatana sonsuz hamd ile...

Yolunun yolcusu olmaktan gayrı muradım olmayan Kâinatın Efendisi’ne salatüselam ile...

Yola revan olurken yolumu aydınlatan tüm peygamberlere minnet ve rahmet ile...

Kelamın ve kalemin yolunu açıp eserin hayata geçmesine vesile olan Kıymetli Hocam Prof. Dr. Huriye Martı’ya, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınlarının kıymetli mensuplarına, yolculuğumda en az benim kadar yorulan, kitabın incelenmesinde, tashihinde büyük emekleri olan kıymetli editörüm Ayşe Adan Kurt’a, sevgili kardeşim Hilal Cengiz’e, canım öğrencim Mina Barlık’a, yolculuğumda bana eşlik eden, ilham olup heyecanımı paylaşan Şehit Çağlar Canbaz İmam Hatip Ortaokulu ve Toki Güneşparkevleri İmam Hatip Ortaokulundaki bütün öğrencilerime, manevi destekleri ve dualarını hiç esirgemeyen canım aileme, eşime ve sevdiklerime, bu yolculukta da beni yalnız bırakmayacak siz kıymetli okurlarıma sonsuz şükran ile...